

Kraft, og dernæst Bryggerne med Tryghed tør stole paa, at den ikke er blandet eller forfalffet med gamle og flette Barer.

Hvad angaar Bessatningen af bairisk *Ol* og andre Luxus-*Ol*sorter, da forekommer det mig, at ligesom i Brænderierne, maatte Mæstere i disse Bryggerier kunne belægges med en bestemt Afgift efter det Tønde Rarum, de indeholde; en Afgift, som betalles hver Gang, der brygges, og lade det være Bryggeres Sag, hvormeget eller hvorlidet han hver Gang vil brygge. Forbruget af bairisk *Ol* vil neppe aflage, om ogsaa en halv Baier bliver 2 β . dyrere end nu.

Anderledes stiller Forholdet sig for Hvidtølsbryggerierne; de kunne ikke forhøje *Ol*-priserne synderlig uden Skade for Affæetningen.

13. (Løbe-Nr. 27—33: **Frugter.**)

Andragende til Rigsdagen fra 61 Handelsgartnere i og omkring Kjøbenhavn angaaende Indførselstold paa Frugter og Havefager.

Til Rigsdagen!

Det vil uden al Tvivl være de Fleste, ialtsald de ærede kjøbenhavnske Medlemmer af den høie Rigsdag bekendt, at Indførslen af Frugt og Grøntfager fra Udlandet i de sidste Aaringer ved de i saa høi Grad udviklede og forbedrede Kommunikationsmidler er tiltagen i en ganske overordentlig Grad.

Det behøver neppe nogen lang Udvikling, i hvor høi Grad dette har maattet øve Tryk paa de herværende Gartnere samt Frugt- og Grønthandlers hele Bedrift. I de i Henseende til Klimaet og flere andre Forhold gunstigere stillede sydlige Lande, kunne flere Produkter avles i Friland, som her i Landet udfordre kunstig Behandling, der selvfølgelig er forbunden med betydelige Omkostninger.

Derhos udvikles og modnes alle Havefager langt tidligere, navnlig i Lybftland, hvorfra det er den væsentligste Tilførsel kommer, end her hos os, og Følgen deraf er, at der fra Udlandet kan bringes og søres Havefager til Marked her paa en Tid, da kun her havest tilstede meget sparsomt og sjældent, hvorved de herværende Producenter gaae glip af de høiere Priser for Aarets første Grøde, som tidligere væsentlig tjente til at dække de med Produktionen i Almindelighed forbundne Udgifter, som vanskelig kunne dækkes af de Priser, der kunne erholdes for Produkterne senere hen paa Aaret, hvor der er Overflødighed af dem tilstede.

Hertil maa søies, at al Jord i Kjøbenhavns Nærhed, efterhaanden som Byggeriet har udvidet sig, er steget saaledes i Pris, at der vanskelig kan faas Jord stiftet til Gartnerbrug nogenlunde nær Kjøbenhavn under en Pris af 1 à 2 Mk. pr. □ Alen, hvilket naturligvis gjør det end mere besværligt at drive et Udbytte frem, saa at Arbejderen, foruden at dække Jordrenten, kan leve, ganske bortseet fra, at Arbejdskraften jo ogsaa er bleven betydelig dyrere i de sidste Aaringer og naturligvis stadig vil stige ligesaa vel som alle andre Fornødenheder. Og forsaavidt som man vilde sige, at Gartnerne jo kunde søge længere bort fra Byen, hvor Jorden er billigere, ligger det Svar nær, at en ordentlig Gartnerhave ikke saaledes lader sig skabe i et Dieblis, men kræver flere Aars Kultivering, og at derfor Udgifterne i andre Retninger i høi Grad forøges ved større Afstand fra Byen. Det er naturligt, at de kjøbenhavnske Gartnere og Frugt- & Grønthandlers Tanke stadig i den senere Tid har sysselsat sig med det Spørgsmaal, om det ikke skulde være muligt at afvende eller dog noget moderere de for deres hele timelige Velfærd i saa høi Grad truende Følger af den ovenomtalte stedse tiltagende Indførsel af Havefager, navnlig fra Lybftland. Vi ville ikke negte, at det er forekommet os, at det vel kunde være billigt, at der blev gjort Noget for at gjøre os det muligt nogenlunde at kunne konkurrere med Udlandet, derved at der lagdes en passende og billig Told ialtsald paa nogle af disse Indførsler fra Udlandet.

Forinden vi imidlertid kunne anse det for rigtigt at henvende os til Landets Repræsentation i den Anledning, maatte vi anse det for vor Pligt at forelægge os selv det Spørgsmaal, om denne Sag, der tilvisse er en Velfærdssag for os personlig, ogsaa kunde siges at være af en